



זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קע"ח ע"א

פרשת קרח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קע"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּחֲכַמְתָּא עֲלָאָה בִּיה, יִתִּיר עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, אָמַר הָכִי.

תרגום לעברית

ובא ויראה, כל דברי שלמה המלך, כלם נסתרים לתוך החכמה. ופסוקים אלו נראים שֶהִתְרָה הִרְצוּעָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אמר לו רבי אלעזר, כתוב) אַחֲרָיו, (קהלת ט) כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֵׂה וְחֶשְׁבֹּן וְגו'. הפסוק הזה יש להַתְּבוּנָה בו, כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה, וְכִי שְׁלֹמֹה שֶׁחֲכָמָה עֲלִיוֹנָה בּו יוֹתֵר עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אָמַר כֵּךְ?!

טקסט הזוהר

אַלָּא (נ"א אמר ליה) כֹּל מְלוֹי דְּשְׁלֹמֹה מְלָכָא עַל רְזָא דַּחֲכַמְתָּא אֲתִמְרוּ. תָּא חֲזִי, כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה, דָּא הוּא דְּבַעֲי בְּר נָש לְאַכְלִלָּא שְׁמָאֵלָא בִּימִינָא, וְכָל מַה דְּהוּא עָבִיד, מְבַעֲי לִיה דְּלָא יְהוֹן אֵלָא כְּלִילָן בִּימִינָא. כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ, דָּא שְׁמָאֵלָא. לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ: דָּא הוּא יְמִינָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שמות טו) יְמִינָךְ יִי נֶאֱדָרִי

בפח. וכיון דבר נש יזדהר דכל עובדוי יהון לסטרא דימינא, ויכליל שמאלא בימינא, כדין קודשא בריה הוא שארי בגווייה בהאי עלמא, ויכניש ליה לגבייה לההוא עלמא דאיתי.

תרגום לעברית

אלא (אמר לו) כל דברי שלמה המלך על סוד חכמה נאמרו. בא וראה, כל אשר תמצא יך לעשות בכחך עשה, זהו שצריך אדם להכליל שמאל בימין, וכל מה שהוא עושה צריך לו שלא יהיו, אלא כלולים בימין. כל אשר תמצא יך - זו השמאל. לעשות בכחך - זהו הימין, כמו שנאמר (שמות טו) ימינה ה' נאדרי בפח. וכיון שהאדם יזהר שכל מעשיו יהיו לצד ימין ויכליל שמאל בימין, אז הקדוש ברוך הוא שורה בו בעולם הזה, ויכנס אותו אליו לאותו העולם הבא.

טקסט הזוהר

ולא יימא בר נש בשעתא דאיתנא לההוא עלמא, כדין אתבע מן מלכא רחמי, ואיתוב קמיה, אלא כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה, בטר דיסתלק בר נש מהאי עלמא, אלא אי בעי בר נש, דמלכא קדישא ינהיר ליה לההוא עלמא, ויתן ליה חולקא לעלמא דאיתי, ישתדל בהאי עלמא, לאכללא עובדוי בימינא, וכל עובדוי יהון לשמא דקודשא בריה הוא, דהא לבתר כד יתכניש מהאי עלמא, לאתדנא בדינא תקיפא, בדינא דגיהנם, לית תמן עיטא וחכמה וסכלתנו לאשתזבא מן דינא.

תרגום לעברית

ולא יאמר אדם, בשעה שאבא לאותו עולם, אז אתבע מהמלך רחמים ואשוב לפניו, אלא - כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה, אחר שיסתלק אדם מהעולם הזה. אלא אם רוצה אדם שהמלך הקדוש יאיר לו לאותו עולם ויתן לו חלק בעולם הבא, ישתדל

בעולם הזה להכליל מעשיו בימין, וכל מעשיו יהיו לשם הקדוש ברוך הוא. שהרי לאחר כשיתכנס מהעולם הזה להדון בדין הקשה בדין הגיהנם, אין שם עצה וחכמה ושכל להנצל מן הדין.

טקסט הזוהר

דבר אחר כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול. בגיהנם, אית ביה מדורין על מדורין. מדורא תתאה שאול. מדורא תתאה מניה, אבדון. ודא סמיה לדא. מאן דנחית לשאול, ידונן ליה ומתמן יצפצף ועולה. הדא הוא דכתיב, (שמואל א ב) מוריד שאול ויעל. ומאן דנחית לאבדון, תו לא סליק לעלמין.

תרגום לעברית

דבר אחר כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול - בגיהנם יש בו מדורים על מדורים. מדור תחתון שאול, מדור תחתון ממנו אבדון, וזה סמוך לזה. מי שיורד לשאול, ידונו אותו, ומשם יצפצף ועולה. זהו שכתוב (שמואל אב) מוריד שאול ויעל. ומי שיורד לאבדון, שוב לא עולה לעולמים.

טקסט הזוהר

מאן דאית ביה עובדא טבא, או דאיהו (ס'א אי טבא איהו) מארי דחושבנא, הא אוקמוה דבכל ליליא ולייליא עד לא ישכב, ועד לא נאים, בעי בר נש למעבד חושבנא מעובדוי דעבד כל ההוא יומא, ויתוב מנייהו, ויבעי עלייהו רחמי. מאי טעמא בההיא שעתא. בגין דההיא שעתא אילנא דמותא שארי בעלמא, וכל בני עלמא טעמין טעמא דמותא, ובעי בההיא שעתא למעבד חושבנא מעובדוי, ויודי עלייהו, בגין דאיהי שעתא דמותא, ואלין אקרון מארי דחושבנא.

מי שיש בו מעשה טוב או שהוא (אם טוב הוא) בעל חשבון, הרי בארוה, שבכל לילה ולילה טרם ישכב וטרם יישן, צריך אדם לעשות חשבון ממעשיו שעשה כל אותו יום, וישוב מהם ויבקש עליהם רחמים. מה הטעם באותה השעה? משום שבאותה שעה עין המות שורה בעולם, וכל בני העולם טועמים טעם המות, וצריך באותה שעה לעשות חשבון מעשיו ויודה עליהם, משום שאותה שעה של המות, ואלה נקראים בעלי חשבון.

טקסט הזהר

וכן מאן דאשתדל בדעת ובחכמה למנדע למאריה, פד יעברון ליה לאסתכא ולאסתכלא באינון חייבין דאתטרידו בגיהנם, ובדרגא דשאל, וכלהו צווחין מאינון דרגין, הוא לא ישתאר תמן, ולא ישתכח בינייהו, ועל דא אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאל, ולא ישתכח אלא לעילא לעילא, באתר דכמה נהורין ובוצינין, וכמה כסופין שארן ביה, וקודשא בריך הוא אתי (ביה) (ס"א ותאיב ליה) לאשתעשעא עם שאר צדיקיא די בגן עדן. וכמה חולקיהון דצדיקיא בהאי עלמא, ובצלמא דאתי, עלייהו כתיב (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. (במדבר י"ח) ועבד הלוי הוא את עבודת אהל מועד וגו'. רבי אבא פתח, (ישעיה מ) היושב על חוג הארץ וגו'. תא חזי, פד בעא קודשא בריך הוא למברי עלמא, סליק ברעותא קמיה, ובקרא ליה באורייתא. (ס"א כד סליק ברעותא קמיה קודשא בריך הוא למברי עלמא אסתכל באורייתא וברא ליה) ובה אשתכלל. הדיא הוא דכתיב, (משלי ח) בהכינו שמים שם אני. וכתיב (משלי ח) ואהיה אצלו אמן. והא אוקמוה, אל תקרי אמן, אלא אומן.

וְכֵן מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּדַּעַת וּבַחֲכָמָה לַדַּעַת אֶת רַבּוֹנוֹ, כְּשִׁיעֲבִירוֹ אוֹתוֹ לַחֲזוֹת וּלְהַסְתַּכֵּל בְּאוֹתָם רְשָׁעִים שֶׁנִּטְרְדוּ בְּגִיהֶנֶם וּבְדֶרֶגֶת הַשָּׂאוֹל, וְכָל־צוֹחִים מֵאוֹתָן דְּרָגוֹת - הוּא לֹא יִשָּׂאֵר שֵׁם וְלֹא יִמָּצֵא בִּינֵיהֶם, וְעַל זֶה אֵין מַעֲשֵׂה וְחֲשָׁבוֹן וְדַעַת בְּשָׂאוֹל, וְלֹא יִמָּצֵא אֶלָּא לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, בְּמָקוֹם שֶׁכַּמָּה אוֹרוֹת וּמְנוֹרוֹת וְכַמָּה כְּסוּפִים שׁוֹרִים שֵׁם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא (בו) (ומשתוקק לו) לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם שָׂאֵר הַצְּדִיקִים שֶׁבָּגְזוּ עָדֵן. אֲשֶׁר־יִחַלֵּק הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עָלֵיהֶם כָּתוּב (תהלים קמ) אֶךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ רְשָׁעִים אֶת פָּנֶיךָ. וְעַבְדְּךָ הַלְוִי הוּא אֶת עֲבַדְתְּ אֹהֶל מוֹעֵד וְגו' . רַבִּי אַבְנָה פֶּתַח, (ישעיה מ) הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ וְגו' . בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁרָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרֵא הָעוֹלָם, עָלָה בְּרָצוֹן לְפָנָיו וּבָרֵא אוֹתוֹ בְּתוֹרָה, (כשעלה ברצון לפני הקדוש ברוך הוא לברא העולם, הסתכל בתורה וברא אותו) וְכֵן נִתְקַן. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ח) בְּהַכִּינוּ שָׁמַיִם שֵׁם אֲנִי. וְכָתוּב (שם) וְאַהֲיָה אֶצְלוֹ אֲמוֹן. וְהָרִי הַקִּימוֹ, אֵל תִּקְרִי אֲמוֹן אֶלָּא אֲמוֹן.

טקסט הזהיר

כִּד אֲתִי לְמַבְרִי אָדָם, וְהָא אֲתִמֵּר, אֲמַרְהָ תוֹרָה וְכִי לְמַגְנָא אֲתִקְרִיאַת אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד. בְּהִיא שַׁעֲתָא דְנִפְיָא אָדָם לְעֵלְמָא, הָוָה זִיו פְּרָצוּפָא דִּילִיָּה מַעֲיִלָא וּמִתַּתָּא, וְהָוָה דִּחְלִין מִנִּיהָ כָּל בְּרִיָּין, וְאֻקְמוּהָ. תָּא חֲזִי, לֹא אֲתִקְרִיָּים עֵלְמָא, וְלֹא אֲשַׁתְּלִים, עַד הִיא שַׁעֲתָא דְנִפְקָא אָדָם בְּשִׁלְיָמוֹ דְכָלָא, וְאֲתִקְדָּשׁ יוֹמָא, וְאֲתִתְקַן כְּרִסְיָא קְדִישָׁא לְמַלְכָּא, כְּדִין אֲשַׁתְּלִימוֹ עֵלְאִי וְתַתְּאִי, וְאֲשַׁתְּכַחוּ חֲדָוּן בְּכָלְהוּ עֵלְמִין.

תרגום לעברית

כְּשֶׁבֹא לְבָרֵא אָדָם, וְהָרִי נִתְבָּאֵר, אֲמַרְהָ תוֹרָה: וְכִי לְחֻנָּם נִקְרֵאת אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד? בְּאוֹתָהּ שַׁעֲתָא שֶׁיֵּצֵא אָדָם לְעוֹלָם, הִיָּה זִיו פְּרָצוּפּוֹ מְלֻמְעָלָה וּמְלֻמְטָה, וְהָיוּ פּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ כָּל הַבְּרִיּוֹת, וּפְרָשׁוּהָ. בֹּא וּרְאֵה, לֹא הִתְקַיֵּם הָעוֹלָם וְלֹא הִשְׁלַם עַד אוֹתָהּ שַׁעֲתָא שֶׁיֵּצֵא

אדם בשלמות הכל, והתקדש היום ונתקן כסא קדוש למלך, אז השתלמו עליונים ותחתונים, ונמצאו שמחות בכל העולמות.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קע"ח ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

בהיהיא שעתא דבעא יומא לאתקדשא, הו נפקי רוחיהון דשדין לאתברי גופא דלהון, ואתקדש יומא, ולא אתבריא, ואשתאר עלמא כמה דאתפגים מעבדתא

תרגום לעברית

באותה שעה שרצה היום להתקדש, היו יוצאים רוחות של השדים להפראות גוף שלהם, והתקדש היום ולא נבראו, ונשאר העולם כמו שנפגם ממלאכתו ומסתובב (ונחסר). כיון שהתקדשו ישראל ונשלמו בדרגותיהם ונמצאו לזים מצד השמאל, כאשר (אז) נשלם אותו פגם של העולם שמצד שמאל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.